

jim v sobotu dáti zprávu, neboť v neděli chci na týden odjet na různé návštěvy. Věda, co máte práce, nepřipojuji se svým jménem k jejich žádosti, jako bylo u hesla Matějček. Meyer-Graefa by mohl napsati i Kovárna. Ohledně hesla Matějka, kde bych o Váš článek stál, nemám zprávy. Myslím tudíž, že nepřišlo dosud na řadu. Současně s Vaší odpovědí o Meyer-Graefovi dotážu se v redakci, stojí-li ještě o Matějku.

Konečně dostávám dnes pozvání karolinské subkomise, kde omlouvám svou neúčast. Myslím, že tam také nepojedete.

Uvidíme se asi až v Mariánských Lázních, kde dnes pro nás všechny objednávám pokoje. Zatím užijte ještě krásně posledních dnů první serie své dovolené. Srdečně Vás zdraví a Vaším se poroučí

Váš všecek

Josef Čižmár



Jestliže věříme, že Ježíš umřel a z mrtvých vstal: Tak Bůh i ty, kteříž skrze Ježíše zesnuli, přivede s ním.

I. k Thess., kap. 4.

Sklíčení žalem, v němž jen důvěra v milosrdenství Boží nás sílí, podáváme jménem svým i všech příbuzných smutnou zprávu, že vůlí Pána života a smrti povolána byla na věčnost naše drahá matka, paní

ANNA CIBULKOVÁ,

vdova.

Zemřela po těžkém utrpení, poroučejíc šlechetnou duši svou v ruce Nejvyššího a zaopatřena sv. svátostmi, v sobotu dne 1. srpna 1936 o 1/2. hodině odpolední v 94. roce života, zasvěceného neúporné práci a zbožné modlitbě.

Tělo drahé zesnulé bude v úterý dne 4. srpna t. r. o 9. hodině dopolední v domě smutku, Lázeňská ulice č. 200, vykropeno a po zádušní mši sv. a pohřebních obřadech ve zdejším chrámu Páně uloženo na místním hřbitově, by zde očekávalo slavné vzkříšení.

Duši drahé zemřelé poroučíme zbožným modlitbám věřících.

V ÚSTÍ N. ORL., dne 1. srpna 1936.

MARIE CIBULKOVÁ.

Th. a Ph. Dr. JOSEF CIBULKA,
řádný profesor university Karlovy.



ÜSTIN/Orl.

13. IV. 1936.

Srdcejný děk za lístek.

Moc se na Vás těším ve
středu a to tím spíše,
poněvadž v sobotu se
ně nebudu. Musím totiž
ně v úterý jeti do Budapešti
a poněvadž v pondělí jsou
v samém pravidelné porady
a nelze nic vyčkat, musím
ně v pátek večer do Prahy, a-
bych v sobotu jechal v záměru.
Na schůzku tedy ve středu.
Srdcejně Vás i Vaše zdraví Vás Cibulka



Pan schůzi seř míšene

Dr. Zdeněk Wirth

Praha III.

U Sovových mlýnů 31.

Ústí nad Or. 26. XII. 1936.

Milý příteli,

promiňte, že teprve dnes Vám píšu. Sotva jsem přijel v sobotu 19. XII. do Ústí, musil jsem ulehnouti. Angina s 39° horečkami. Vstal jsem před Štědrým dnem, abych napsal několik slov gratulací, ale nebylo to možné, musil jsem hned zase do postele. Teprve dnes přicháším k tomu, abych Vám i Vašim milým poděkoval

sa krásnou vzpomínkou a navrájem přel
krásným světlem i všeho dobrého do nového
roku. Vzpomínaje Vás srdečně zdraví

Vás

Josef Arvutka.

Bude-li se nového, mapiste; bude-li
přese jen veselý, přijedte.

Milý příteli,

děkuji Vám mnohokrát za Vaše přátelský prostrav
 i za upřímná přání, jichž si vysoce vážím a která opřítuji
 stejným přáním, abychom všichni sice byli také dobrými
 přáteli, jakežmi jsme dovedli býti.

Dotazem mi stou & mých padlých byl
 skalen tím, že byla u maminkay ve těch prostých chvílích
 volny sjistina starostka smět. Kromě ústředního lékaře
 povolal jsem nového primáře - chirurgy z Litomyšle,
 kterému nebylo, než dáti mi alternativu: buď
 maminkou pochobiti operaci, při níž by bylo ampu-
 tovati celou pravou nohu; v tom případě jest možná,
 jála by níhce snesba i jen správn, že se má pochobiti
 operaci, stále jála by snesba záleže, který by byl
 velmi bolestný, poněvadž pro slabí srdce nebyla
 by možná narcosa nebo hlubší anesthesie,
 stále, přičasba - li by přišel jen operaci, ^{zde} jála by
 se potom rána zahojila, neposbyla - li by u
 vědomí méněcennosti stou do života a konečně
 neobjvila - li by se záhy, jála bývá pravidlem, smět

na druhé noze. Anebo polansiti se o lokalizování sněti,
ale tu nedával mnoho naděje a odhadoval maminčin
život na 5 měsíců.

Jak vidíte, stálo se mi nejen narozeminy, nýbrž
i předštrniny. Nemohu Andřiš prosabím stanovit, lasty
bychom se mohli vrátit na Jeseníky, a nemohu ani říci,
bude-li moci v udanou dobu do Mariánských Lázní
a do Švýcar. Prosabím jsem odhodlal k tomu, abych
přichvil, jako je maminčina, dočasné a hrubých
bolestí, den co den sniti bláse. Na štěstí je stále
dobré naděje, že se všechno zahojí a že brzy
opět bude chodit. Dnes se zdá, že se sněť už
některá dále, ale ony tři prsty jsou již mrtvé.

Mnoho lidí bylo u mne, abych na Vás přisobil
pro toho či pro onoho stran pavěšského pavěšství.
Nejméněji mi toho, protože vím, že to stále nestraně
bom nejlepší. Ale aspoň jsem viděl, co klida
pracuje.

Jestli jednou Vám srdce dlejší a Vaše milá
přání, která stejně více spějí, a se srdcejným
pozdřavem Vám a Vašim jsem

Váš upřímně oddaný

Josef Čech

Ústí nad Orlicí dne 1.VIII.1936.

M i l ý p ř í t e l i ,

děkuji Vám srdečně za milou vzpomínku z Německého Brodu. My vyjeli týž den autem na Pernštejn, odkud jsme přes Nové Město zabočili do Proseče. Arnikovic byli v Brodě v neděli a byli okouzleni, najmě výstavou Václava Klofáče. Sommer odjel taxíkem z Proseče do Skutče, odkud ho vlak unesl do Harrachova, kdežto my po svačině pílili do Ústí, po př. Andres s Antoinettou až do Žamberka, kde byl dům pustý a prázdný, neboť Valdemar byl někde v hospodě.

Dostal jsem dopis, že Borovička a Kozák ^{v Ottově Slovníku} (značně zkrátili heslo Masaryk, což bylo svrchovaně potřebné. Následkem toho bylo nutno zařaditi již heslo Matějček, které na rychlo napsal docent Matoušek. Obdržel jsem je ~~je~~ včera večer, ale poněvadž si je přáli míti už dnes ráno expres v Praze v tiskárně, neposílal jsem Vám je k nahlédnutí, ač jsem Vás o heslo požádal, nýbrž provedl jen nutné korektury, jako na př. že Matějček dokázal, že kněžna Hemma byla manželkou sv. Václava, což myslím, že ani pro Ottův Slovník není potřebné. Jinak článek uchází.

Současně mi píše ~~Zítok~~ Zítko z redakce Slovníku, nebyl-li byste ochoten napsati doplněk Arne Novákova hesla Meyer-Graefe z r.1909., a sice do 10.VIII. Chcete-li jim vyhověti, prosím Vás mi odpovězte obratem, abych mohl